

SIĞ SULARDA İŞMAR (HA ULUDAĞ HA UMRAN)

adalet neydi/neredeydi bilememiştik
siğ sularda işmar ederdik biz bize.
bir bilsek kırıntısı var adaletin içimizde
özgüven gelirdi şefaata zincirimize.

derinliğimizde hukuk yoktu,
adaletimiz ise kendinden menkul.
bir bardak suda kopan fırtınalar
başımızı öne eğdirecek kadar hırçın.

birbirimizi tamamlardık da, bilemezdik
başkalarının onulmaz derdi n'ola.

ülkeyi kurtaracak, devleti kuracaktık da,
millet farkında olmamıştı, rüya bitti.
anladık ki bizler bir gecede
akidsiz sayılan neslin çocuklarıydık.
harfimiz değişmiş, sayımız bozulmuş,
akdimiz geçersiz sayılmıştık.

bir el uzanmıştı hukukumuza, adaletimize
bir el uzanmıştı örtümüze, libasımıza.
sonra bir el silmeliydi gözyaşımızı
bir el muştulamalıydı özgürlüğümüzü.

bekledik gelmedi, çağırmadan gelmezdi ki.
çağırarak geleyazdı, kıymetini bilmediğimiz.
bir nesil doğarmıydı hukuk üstüne
adaletimiz olmayaydı kendinden menkul.

geçici ikametinde haklarını bilmeyen
daimi ikamette bilincini yitirmez mi?
adil olun çağrısı önce kendimize
sonra da ümmete yöneltilmez mi?

yıllarca önünde şapka düşürdüğümüz
hükmüne ram olduğumuz yargı, ivedi,
her hakkımızı çiğnedi de yine yılmadık
hükümetler değiştirdik, yasalar çiğnedik.
adalet Fizan'da, orada aradık, bulduk
ekonomimizi kurtarmak için.

bir umut yakalamıştık, kızlarımızla
bizi hukuk teknesinde yuyacak.
bir muştı gözlemiştik örtülerinde
ahir ömrümüzde kirden arındırarak.

namusumuz, örtümüz çiğnendiğinde
adaleti şapka düşürdüklerimizde bulamadık.

okul kapılarında halleştik, dertleştik,
adliye koridorlarında ağlaştık,
mahkeme salonlarında duruştuk,
bir çare olmadı dertlerimize.

bu bizim hikayemizdi hukuk adına
adalet adına fitrî beklenti.
henüz hava kararmamıştı, çare ümitte
elbet bilmiştik ki, çare bizlerdik.

adalet Fizan'da imiş oraya koştuk
adına AİHM demişler üstüne vardık.
öz varlıkları zedelenmeyenler
durun demeden mahkum ettiler.

şair der, "karanlık odaların kapısı olmaz,
pencereleri mezarlığa açılırmış".
hukuk-adalet dediğin upuzun bir yol
ümidettikçe yırtarsın beşer yasalarını/karanlığını.

gördüğümüz bir rüya değildi, aksine gerçek
hukuk bir gün yırtacak izbe karanlıkları.
hukukla yasaları ayırdedemeyenler
sınav kapılarında avukat bekletenler
yaya kaldı uzun soluklu eylemimizde.

bir otuzbeş bir bilmem kaç ömür sürdü
dalgalar gibi aşındıracaktık dağları, kıyıları.
ne olurdu ki ümitsizlik aşılmasaydı
dost bildiğimiz danışmazlar ordusu.

herşeyi paylaşırız öyle mi, fuzuliden yana.
benim kutlu eylemim mazlumdan yana
seninki mazluma da zalime de dar
gel gör ki resmettiğin çare akla zarar.

onay beklediğimi sanan kardeşim,
sorumluluk duygusu olmayanlarla değil
örtüsünü AİHM'e taşıyanla bir dertleş,
adalet bir küçük/uzak parıltı, kandırıcı olsa da
varsayıldığı her yere onunla gidersin

çare yasa değil, hukuktur, bilinçtir .
yasa değişir, yargı değişir, AİHM'de değişir,
yeterki sen değiş, kaderini değiştir, hukuka ram ol.
tarihsel gerçeğe bir bak upuzun bir yol.

gelecek tasavvurumuz aynileşsin.
Amma velakin karanlığı yırtarken
yürürlüğe takılıp şapkanı düşürme.
benimkinde 'kuşe-i destar' senindir.

bir hikaye yazacağız henüz vuslatı doğmamış,
tarihi gerçekliğe dayalı, gelecek tasavvuru.
içinde hukuk olacak, adaleti gözleyen
içinde sen olan, seni de özleyen...

ol rivayete göre, *makbul fitne*
10 Temmuz'dan 10 Ağustos'a 2004